

Προς: κ. Κωνσταντίνο Σκρέκα, Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Αθήνα, 24 Φεβρουαρίου 2023

Θέμα: Δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση για το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας με τίτλο: «ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΠΟ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ – ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΕΕ 2018/2001 ΚΑΙ 2019/944»

Κύριε Υπουργέ,

Επί της αρχής το νομοσχέδιο φέρεται ότι εκσυγχρονίζει το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο για τις ΑΠΕ και ενσωματώνει τις ευρωπαϊκές οδηγίες 944/2019 και 2001/2018.

Πλην όμως ταυτόχρονα καταργεί ένα υφιστάμενο μέτρο που ισχύει για τις βιομηχανίες ΜΤ, ήτοι τον ενεργειακό συμψηφισμό ενέργειας παραγόμενης από μια μονάδα ΑΠΕ έως 3 MW, εγκατεστημένης κύρια εντός της εγκατάστασης χωρίς υποχρέωση ταυτοχρονισμού με την καταναλισκόμενη ενέργεια.

Στην ουσία καταργείται το μοναδικό κίνητρο που υφίσταται για να επενδύσουν οι μικρές βιομηχανίες σε ΦΒ στις βιομηχανικές στέγες, που τους βοηθούσε να μειώσουν το κόστος ενέργειας τους εν μέσω ενεργειακής κρίσης.

Χωρίς όμως το ίδιο νομοσχέδιο να περιγράφει μια αξιόπιστη εναλλακτική λύση για τις βιομηχανίες ΜΤ, ήτοι του πως να αποκτήσουν πρόσβαση σε πράσινη ενέργεια ίδιου κόστους μέσω μιας εξίσου απλής διαδικασίας με το ισχύον net metering.

Είναι βεβαίως σε γνώση σας ότι ο ΔΕΔΔΗΕ απορρίπτει σχεδόν το σύνολο των αιτημάτων όχι μόνο για net metering αλλά ακόμη και των αιτημάτων για όρους **σύνδεσης για εγκαταστάσεις ΑΠΕ σε σκεπές με αυτοκατανάλωση χωρίς έγχυση στο δίκτυο**, επικαλούμενος περιορισμούς στη στάθμη βραχυκύκλωσης στους υποσταθμούς ΜΤ παραπέμποντας στο απώτερο μέλλον.

Εάν πραγματικά αυτή είναι η κατάσταση στο δίκτυο ΜΤ σίγουρα αυτό δεν ισχύει για το Σύστημα ΥΤ. Δυστυχώς το νομοσχέδιο δεν περιλαμβάνει καμία ευνοϊκή πρόβλεψη/κίνητρο για εγκατάσταση ΦΒ σε βιομηχανικές στέγες ΥΤ.

Διερωτώμεθα εάν η δημιουργία ενεργειακής κοινότητας αποτελεί την προτεινόμενη λύση του Υπουργείου για τις βιομηχανίες ΜΤ και ΥΤ. Σίγουρα δεν αποτελεί λύση για τις βιομηχανίες ΥΤ.

Συγκεκριμένα:

Το Άρθρο 28, «Εφαρμογή ενεργειακού συμψηφισμού και εικονικού ενεργειακού συμψηφισμού από αυτοκαταναλωτές», που αντικαθιστά το άρθρο 14Α ν. 3468/2006, στην ουσία καταργεί το υφιστάμενο καθεστώς του ενεργειακού συμψηφισμού χωρίς υποχρέωση ταυτοχρονισμού, γνωστό ως net metering, για τους καταναλωτές της ΜΤ, αφού περιορίζει την ισχύ της υπό εγκατάσταση μονάδας ΑΠΕ από 3MW σε 100KW. Ισχύς η οποία προφανώς δεν έχει εφαρμογή σε βιομηχανίες.

Το μέτρο αυτό λειτουργεί μέχρι σήμερα ως μοναδικό κίνητρο για τις μικρές βιομηχανίες που δεν λειτουργούν 7 ημέρες/εβδομάδα να εγκαταστήσουν, κυρίως ΦΒ στις στέγες τους και έτσι να μειώσουν σημαντικά το κόστος ενέργειας τους και να μειώσουν το αποτύπωμα άνθρακα τους, μια υποχρέωση που πιθανόν να έχουν στο πλαίσιο του μέτρου της Αντιστάθμισης ρύπων CO₂.

Θεωρούμε απαραίτητο έστω και για ένα μεταβατικό στάδιο να επανεξεταστεί η παράταση ισχύος της εν λόγω ρύθμισης. Προτείνουμε να αυξηθεί η ισχύς της μονάδας ΑΠΕ από τα 100KW σε τουλάχιστον 1MW ή έστω στο 50% της συμφωνημένης ισχύος ή της μέσης ισχύος της εγκατάστασης. Επίσης θα μπορούσε επιπρόσθετα να υπάρχει υποχρέωση συμψηφισμού της παραγόμενης ενέργειας με την κατανάλωση της βιομηχανίας σε επίπεδο μηνός.

Προτείνουμε επίσης για τις βιομηχανίες ΥΤ να επιτραπεί η εγκατάσταση μονάδων ΑΠΕ ισχύος έως το 50% της μέσης ισχύος της βιομηχανίας με υποχρέωση συμψηφισμού της παραγόμενης ενέργειας με την κατανάλωση της βιομηχανίας σε επίπεδο μηνός.

Θα πρέπει δε τέλος να διασαφηνιστεί τι θα ισχύσει για τις υφιστάμενες συμβάσεις ή και τις εκκρεμούσες αιτήσεις.

Θεωρητικά φαίνεται ότι παραμένει η δυνατότητα αυτοκατανάλωσης ενέργειας παραγόμενης από σταθμό ΑΠΕ **χωρίς έγκυση** στο Δίκτυο ή στο Σύστημα, έως του ορίου της συμφωνημένης ισχύος, όρος που υφίσταται μόνο στη ΜΤ. Θα πρέπει να προσδιοριστεί ποιο είναι το αντίστοιχο όριο για καταναλωτές ΥΤ.

Δυστυχώς είναι γεγονός ότι ο ΔΕΔΔΗΕ απαντάει αρνητικά στο 90% των αιτημάτων που τίθενται από βιομηχανίες για εγκατάσταση μονάδας ΑΠΕ για αυτοκατανάλωση χωρίς έγκυση στο δίκτυο επικαλούμενος περιορισμό στην στάθμη βραχυκυκλώσεως των υφιστάμενων υποσταθμών (ΥΣ). Χωρίς όμως να δεσμεύεται ότι θα προχωρήσει στην εγκατάσταση του κατάλληλου εξοπλισμού έστω σε μελλοντικό χρόνο με την αιτιολογία ότι υπάρχει έλλειψη χώρου στους ΥΣ.

Το θέμα είναι εξόχως πολιτικό. Το νομοσχέδιο αφήνει να διαφανεί ότι η λύση για τις βιομηχανίες να αποκτήσουν πράσινη ενέργεια είναι αντί της εγκατάστασης ΦΒ σε βιομηχανικές σκεπές η εγκατάσταση σε τρίτα οικόπεδα γής μακράν των βιομηχανικών εγκαταστάσεων, μέσω σχηματισμού ενεργειακών κοινοτήτων, απεμπολώντας τη χρησιμοποίηση των υφιστάμενων συνδέσεων/υποσταθμών των βιομηχανιών στο δίκτυο.

Λύση η οποία προφανώς δεν είναι ισοδύναμη με την υφιστάμενη της αυτοκατανάλωσης με ή χωρίς συμψηφισμό, αφού καταλήγει σε πολλαπλάσιο κόστος επένδυσης και υψηλότερο κόστος

παραγόμενης ενέργειας, μια και θα επιβαρύνεται η κάθε βιομηχανία και με τα κόστη δικτύου. Και τούτο εφόσον γίνει δυνατόν να ευρεθεί διαθέσιμος ηλεκτρικός χώρος εντός της ίδιας περιφέρειας.

Παραμένει επίσης ερώτημα ποιο είναι το επιτρεπόμενο μέγεθος επιχειρήσεων που μπορούν να συμμετάσχουν στις σχεδιαζόμενες ενεργειακές κοινότητες (ίδη άρθρο 50 το οποίο αναφέρεται σε μικρές επιχειρήσεις ως προς άρθρο 52 το οποίο αναφέρεται σε επιχειρήσεις). Επίσης δεν είναι σαφές εάν αφορούν επιχειρήσεις συνδεδεμένες στην ΥΤ ή μόνο στη ΜΤ.

Η λύση της ενεργειακής κοινότητας πολιτών με εικονικό συμψηφισμό απαιτεί απόλυτο ταυτοχρονισμό μεταξύ της παραγόμενης ενέργειας της μονάδας ΑΠΕ και των καταναλώσεων των μελών της κοινότητας, κάτι το οποίο δεν είναι πάντα εξασφαλισμένο όταν αναφερόμαστε σε βιομηχανίες.

Επομένως αναγκαστικά φθάνουμε στο σημείο να φαίνεται ως μοναδική λύση για τις βιομηχανίες ένα ΡΡΑ με ένα τρίτο παραγωγό ΑΠΕ και διερωτώμεθα μήπως αυτό είναι το επιδιωκόμενο.

Σαφώς από το νομοσχέδιο απουσιάζει η θεσμοθέτηση οποιουδήποτε κινήτρου για τις βιομηχανίες να επενδύσουν σε εγκατάσταση ΦΒ στις στέγες τους, κάτι πολύ διαδεδομένο στα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη.

Με εκτίμηση,
Αντώνιος Κοντολέων
Πρόεδρος Δ.Σ.